

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1215/2493

ด.ญ.สำรวย เรื่องแสง, ด.ช.ชุ่น เรื่องแสง โดยนางเตี้ย เรื่องแสง (หม้าย) มารดา ผู้แทนโดยชอบธรรม โจทก์
นางเจ้า บุญตา ที่1, นางสด คงเจริญ ที่2, นางชื่น มาอัมพร ที่3 ล.

ย่อ / หลักกฎหมาย

พินัยกรรมมีข้อความว่า " ฯลฯ ข้อ 1. ถ้าข้าพเจ้าถึงแก่กรรมไปแล้ว บรรดาทรัพย์สินของข้าพเจ้าขอยกให้เป็นกรรมสิทธิแก่นางข้า เรื่องแสงภรรยาของข้าพเจ้าทั้งสิ้นถ้าภรรยาข้าพเจ้ามีชีวิตหาไม่แล้ว จึงให้ทรัพย์สินนั้นตกทอดแก่บุตรผู้ที่ได้รับนามไว้ในพินัยกรรมนี้ ให้เป็นผู้รับทรัพย์สินตามจำนวนซึ่งกำหนดไว้ดังต่อไปนี้ " ฯลฯ" ดังนี้ต้องแปลว่าผู้ทำพินัยกรรมตั้งใจยกทรัพย์สินมรดกทั้งหมดให้แก่นางข้า ภรรยาแต่ผู้เดียวโดยเด็ดขาดแต่นางข้าหาชีวิตไม่ กล่าวคือตายเสียก่อนผู้ทำพินัยกรรมจึงยก ทรัพย์สินมรดกให้แก่ผู้ที่ระบุนามไว้ ฉะนั้นเมื่อผู้ทำพินัยกรรมตายก่อนนางข้า ทรัพย์สินมรดกจึงตกเป็น กรรมสิทธิของนางข้าโดยสิ้นเชิง ข้อความที่ว่าถ้านางข้าหาชีวิตไม่แล้วจึงให้ยกแก่ผู้มีนามดังระบุ ไว้ก็ไม่มีผลและเมื่อต่อมานางข้าตาย ทรัพย์สินนั้นก็ตกให้แก่ทายาทนางข้า

คำพิพากษา

ได้ความว่านายสุดผู้ตายได้ทำพินัยกรรมซึ่งมีความว่าบรรดาทรัพย์สินของนายสุดนั้น ถ้านายสุดตาย แล้วให้ตกให้แก่นางข้าภรรยา ถ้านางข้าตายให้ตกแก่นายโชติ(บิดาโจทก์) นางสุด นางชื่น (จำเลยที่ ๒-๓) ผู้เป็นบุตรคนละเท่า ๆ กัน ปรากฏว่าเมื่อนายสุดตายแล้ว ต่อมานายโชติตาย ส่วนนางข้ายังมีชีวิตอยู่ จน พ.ศ. ๒๔๙๑ จึงตาย โจทก์ซึ่งเป็นบุตรนายโชติจึงมาฟ้องขอแบ่งมรดกจากจำเลยผู้ เป็นบุตรนายสุด นางข้าเป็นจำนวน ๑ ใน ๔ ส่วน ศาลอุทธรณ์เห็นว่า ที่พิพาทไม่ใช่มรดกนางข้า ๆ คงทรงสิทธิระหว่างนางข้ายังไม่ตายเท่านั้น ตามนัยแห่งคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๘๕/๒๔๖๖ แต่ โดยเหตุที่โจทก์ฟ้องในทางที่เป็นมรดกนางข้าจึงพิพากษากลับให้ยกฟ้อง แต่ไม่ตัดสิทธิโจทก์ที่จะ ว่ากล่าวให้ถูกทาง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า พินัยกรรมมีข้อความว่า " ฯลฯ ข้อ ๑ ถ้าข้าพเจ้า ถึงแก่กรรมแล้ว บรรดาทรัพย์สินของข้าพเจ้าที่มีอยู่ และที่จะเกิดขึ้นมีมาในภายหน้า ข้าพเจ้าขอยก ให้เป็นกรรมสิทธิของนางข้า เรื่องแสง ภรรยาของข้าพเจ้าทั้งสิ้นถ้าภรรยาข้าพเจ้ามีชีวิตหาไม่แล้ว จึง ให้ทรัพย์สินนั้นตกทอดแก่บุตรผู้ที่ได้รับนามไว้ในพินัยกรรมนี้ ให้เป็นผู้รับทรัพย์สินตามจำนวนซึ่ง กำหนดไว้ดังต่อไปนี้ คือ " ฯลฯ" เมื่ออ่านตามตัวอักษรที่เขียนไว้เห็นได้ชัดว่านายสุดตั้งใจยกทรัพย์สิน มรดกทั้งหมดให้แก่นางข้าภรรยาแต่ผู้เดียวโดยเด็ดขาด แต่นางข้าหาชีวิตไม่ กล่าวคือตายเสีย ก่อนนายสุด ๆ จึงยกทรัพย์สินมรดกให้แก่ผู้ที่ระบุนามไว้ ไม่มีข้อความใดรอนสิทธิของนางข้าดัง ตัวอย่างฎีกาที่ศาลอุทธรณ์ยกขึ้นอ้าง คดีนี้นายสุดตายก่อนนางข้า ทรัพย์สินมรดกเป็นกรรมสิทธิของ นางข้าโดยสิ้นเชิงแล้ว ฉะนั้นข้อความที่ว่าถ้านางข้าหาชีวิตไม่แล้วจึงให้ตกแก่ผู้มีนามดังระบุไว้ ก็ไม่ มีผลหน้าที่โจทก์ฟ้อง+เป็นมรดกของนางข้าตามพินัยกรรม นางข้าตายตกได้แก่ทายาท จึงพิพากษา กลับให้แบ่งนาพิพาทให้โจทก์ ๑ ใน +

องค์คณะ

นนทปัญญา · มนูญณ์ยิมลสาร · คลยทัศน์ชนาณัติ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/>

